

Jeesuksen Kristuksen ilmestys - numero yhdeksän

Jesajan viimeinen profeetallinen kertomus: Kristuksen ilmestys ja 144 000:n profeetallinen tehtävä

Jeff Pippenger
2023-11-01

Jesajan kirja ja erityisesti Jesajan viimeinen profeetallinen esitys, joka löytyy luvuista neljäkymmentä–kuusikymmentäkuusi, on esitys, joka korostaa muutamia tärkeitä profeetallisia totuuksia, jotka liittyvät suoraan Jeesuksen Kristuksen ilmestykseen ja joita nyt avataan sitä mukaa kuin lähestymme ihmiskunnan koetusajan päättymistä. Yksi näistä totuuksista on Alfa ja Oomega-ilmoitus. Mikään muu Raamatun kirja ei yllä lähellekään Jesajan todistusta siitä Jumalan luonteen piirteestä, joka havainnollistaa asian lopun yhdessä asian alun kanssa.

Kuka on tämän vaikuttanut ja tehnyt, kutsuen sukupolvet alusta asti? Minä, Herra, ensimmäinen, ja viimeisten kanssa; minä olen se. Jesaja 41:4.

Jesajan kirjassa Jumala osoittaa, mikä todistaa Jumalan olevan Jumala.

Näin sanoo Herra, Israelin Kuningas, ja hänen lunastajansa, Herra Sebaot: Minä olen ensimmäinen, ja minä olen viimeinen, eikä ole Jumalaa minun rinnallani. Ja kuka on minun kaltaiseni? Hän huutakoon ja julistakoon sen ja asettakoon sen eteeni, siitä asti kuin minä asetin muinaisen kansan; ja tulevat asiat, ne jotka ovat tulossa, antakoot heidän ilmoittaa ne heille. Älkää peljätkö älkääkä säikähtäkö: enkö minä jo siitä ajasta ole ilmoittanut sinulle ja julistanut? Te olette minun todistajani. Onko muuta Jumalaa kuin minä? Ei, ei ole muuta Jumalaa; minä en tiedä ainoatakaan. Jesaja 44:6–8.

Jesajan viimeinen profeetallinen kertomus korostaa Jeesuksen lupaaman Puolustajan tulemuksen täydellistä ja lopullista täyttymystä.

Kuulkaa minua, te, jotka vanhurskautta tavoittelette, te, jotka Herraa etsitte: katsokaa kallioon, josta teidät on louhittu, ja kaivannon aukkoon, josta teidät on kaivettu. Katsokaa Aabrahamia, isääänne, ja Saaraa, joka teidät synnytti; sillä minä kutsuin hänet, kun hän oli yksin, ja siunasin häntä ja enensin hänet. Sillä Herra lohduttaa Siionia: hän lohduttaa kaikkia sen raunioita; hän tekee sen erämaan Eedenin kaltaiseksi ja sen aron Herran puutarhan kaltaiseksi; ilo ja riemu löytyvät siitä, kiitos ja ylistyslaulun ääni. Jesaja 51:1–3.

Puolustaja saapui heinäkuussa 2023. Toinen totuus, jota Jesajan kertomuksessa korostetaan, on seitsemän ukkosenjylinän kätkeyty, kolmivaiheinen historia, joka muodostaa ”emethin” rakenteen; ”emeth” on heprean sana, joka muodostettiin heprean aakkosten ensimmäisestä, kolmattatoista ja viimeisestä kirjaimesta.

Äänen pauhu kaupungista, ääni temppelistä, Herran ääni, joka maksaa kostolla vihollisilleen. Jesaja 66:6.

Toinen tärkeä Jesajassa esitetty totuus on islamin rooli Jumalan toimeenpanevan tuomion välikappaleena ensin Yhdysvaltoja ja sen jälkeen maailmaa vastaan sunnuntain pakottamisen vuoksi.

Mitan mukaan, kun se versoo esiin, sinä käyt siitä oikeutta sen kanssa; hän hillitsee ankaran tuulensa itätuulen päivänä. Jesaja 27:8.

Kaikki nämä totuudet voitaisiin luokitella osiksi keskiyön huudon sanomaa, joka on vertaus kymmenestä neitsyestä esityksenä Jeesuksen Kristuksen ilmestyksen sanomasta, jonka Isä antoi Jeesukselle, joka antoi sen Gabrielille, joka antoi sen Johannekselle, joka kirjoitti sen muistiin ja lähetti sen seurakunnille. Olemme käyttäneet Jesajan viimeistä kertomusta tukemaan sitä profeetallisten tapahtumien linjaa, joka alkaa Ilmestyskirjan yhdennestätoista luvusta, ja nyt olemme saapuneet kahdenteentoista lukuun, jossa havaitsemme, että aurinkoon puettu nainen esitetään sillä symboliikalla, jota Jesaja niin vahvasti tukee, nimittäin sillä, että Kristus havainnollistaa asian lopun asian alulla.

Ja näkyi suuri tunnusmerkki taivaassa: vaimo, vaateettuna aurinkoon, ja kuu hänen jalkojensa alla, ja hänen päässään sepeleenä kaksitoista tähteä. Ja hän oli raskaana ja huusi synnytystuskissaan, vaivattuna synnyttämään. Ja näkyi toinen tunnusmerkki taivaassa; ja katso, suuri tulipunainen lohikäärme, jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea, ja sen päissä seitsemän kruunua. Ja sen pyrstö tempasi mukaansa kolmannen osan taivaan tähdistä ja heitti ne maahan. Ja lohikäärme seisoi synnyttämäisillään olevan vaimon edessä nielläkseen hänen lapsensa heti, kun tämä oli syntynyt. Ja hän synnytti poikalapsen, sen, jonka on määrä hallita kaikkia kansoja rautaisella valtikalla; ja hänen lapsensa temmattiin Jumalan tykö ja hänen valtaistuimensa tykö. Ilmestys 12:1–5.

Ilmestyskirjan kahdestoista luvun nainen on vertauskuva Jumalan valitusta kansasta kautta historian. Muinaisen kirjaimellisen Israelin kaksitoista sukukuntaa edustavat Jumalan valitun liittokansan alkua. Kaksitoista sukukuntaa ovat esikuva muinaisen kirjaimellisen Israelin päättymisestä, jolloin Kristus valitsi kaksitoista opetuslasta. Nuo kaksitoista opetuslasta muinaisen kirjaimellisen Israelin lopussa olivat myös ne kaksitoista apostolia nykyisen hengellisen Israelin alussa. Kaksi alkua koskevaa todistajaa ja yksi loppua koskeva todistaja yhdistyvät vahvistaakseen kolmen todistajan kautta, että sataneljäkymmentäneljätuhatta ovat nykyisen hengellisen Israelin loppu.

Sata neljäkymmentä neljä tuhatta ovat myös se lippumerkki, jonka heidän veljensä olivat heittäneet pois. He ovat se lippumerkki, joka oli kuolleiden kuivien luiden laakso makaamassa suuren Sodoman ja Egyptin kaupungin kadulla, ja jonka surmasi peto, joka nousi syvyydestä. He ovat se lippumerkki, joka on kruunun kivet, joita nainen kantaa päänsä päällä.

Ja Herra, heidän Jumalansa, pelastaa heidät sinä päivänä kansansa laumana; sillä he ovat kuin kruunun kivet, kohotettuina lipuksi hänen maassansa. Sakarja 9:16.

Lippu, joka on sataneljäkymmentäneljätuhatta, on kiviä, niin kuin Kristuskin.

Ja kaikki joivat samaa hengellistä juomaa; sillä he joivat siitä hengellisestä Kalliosta, joka seurasi heitä; ja se Kallio oli Kristus. 1. Korinttolaiskirje 10:4.

Kristus on sadan neljäkymmenen neljän tuhannen esikuva, ja Pietari on Paavalin kanssa samaa mieltä siitä, että Kristus on se ”elävä kivi”, jonka ihmiset hylkäsivät, ja Pietari osoitti myös, että Jumalan kansa on niin ikään ”eläviä kiviä”.

Hänen tykönsä tulkaa, hänen, joka on elävä kivi, ihmisten tosin hylkäämä, mutta Jumalan valitsema ja kallis, ja rakentukaa itsekin elävinä kivinä hengelliseksi huoneeksi, pyhäksi papistoksi, uhraamaan hengellisiä uhreja, jotka Jeesuksen Kristuksen kautta ovat Jumalalle otollisia. 1 Piet. 2:4, 5.

Ne sataneljäkymmentäneljä tuhatta eivät ole ainoastaan kivet naisen kruunussa, vaan he ovat itse kruunu.

Siionin tähden en voi vaieta, enkä Jerusalemin tähden voi levätä, ennen kuin sen vanhurskaus koittaa kirkkauden tavoin ja sen pelastus palaa kuin soihtu. Ja kansat saavat nähdä sinun vanhurskautesi ja kaikki kuninkaat sinun kirkkautesi; ja sinua kutsutaan uudella nimellä, jonka Herran suu määrää. Sinä olet oleva kunnian kruunu Herran kädessä ja kuninkaallinen otsakoriste sinun Jumalasi kädessä. Jesaja 62:1–3.

Kristus on sadan neljäkymmenen neljän tuhannen esikuva. Hän on Kallio, ja he ovat ”kiviä”. He ovat ”kunnian kruunu Herran kädessä”, ja Kristus on kunnian kruunu.

Sinä päivänä Herra Sebaot on oleva kirkkauden kruununa ja kauneuden diadeemina kansansa jäännökselle, ja tuomion henkenä sille, joka istuu tuomioistuimella, sekä väkevyytenä niille, jotka torjuvat taistelun portille asti. Jesaja 28:5, 6.

Kun tarkastellaan lukua kaksitoista alun ja lopun yhteydessä, nainen edustaa valittua liittokansaa muinaisesta Israelista Siinain vuorella aina sadan neljäkymmenen neljän tuhannen historiaan saakka. Kristus on ollut heidän esikuvansa, ja Hänen syntymänsä oli esikuvallinen vertauskuva kuolleiden kuivien luiden ylösnousemuksesta sillä kadulla, jossa heidät oli murhattu 18. heinäkuuta 2020. Se kaksivaiheinen prosessi, jonka Hesekiel kolmekymmentäseitsemän niin ytimekkäästi osoittaa ja joka herättää nuo kaksi profeettaa eloon, on ”ensi kertaa mainittu” Aadamin luomisessa.

Aadam luotiin kahdessa vaiheessa. Hänet ensin muovattiin, sitten Kristus puhalsi häneen elämän henkäyksen, aivan kuten neljästä tuulesta tullut henkäys Hesekielissä herätti kuivat luut eloon. Aadam luotiin täysin kypsäksi mieheksi, mutta hänen luomisensa oli silti hänen syntymänsä. Ne sataneljäkymmentäneljä tuhatta syntyvät kolmen ja puolen vertauskuvallisen päivän jälkeen maattuaan kuolleina sillä kadulla, joka kulkee kuoleman laakson halki. Ne sataneljäkymmentäneljä tuhatta synnyttää nainen, joka synnytti ”poikalapsen, joka oli kaitseva kaikkia kansoja rautaisella valtikalla”. Seurakunnan vertauskuvana kautta historian Ilmestyskirjan kahdennentoista luvun nainen edustaa samaa symboliikkaa kuin Danielin toisen luvun ”vuori”.

”Ilmestyskirja on sinetöity kirja, mutta se on myös avattu kirja. Se kuvaa ihmeellisiä tapahtumia, joiden on määrä toteutua tämän maan historian viimeisinä päivinä. Tämän kirjan

opetukset ovat selviä, eivät mystisiä ja käsittämättömiä. Siinä jatketaan samaa profetian linjaa kuin Danielin kirjassa. Eräitä profetioita Jumala on toistanut ja osoittanut siten, että niihin on kiinnitettävä huomiota. Herra ei toista asioita, joilla ei ole suurta merkitystä.” Manuscript Releases, osa 9, s. 8.

Sama profetian linja, joka on Danielissa, jatkuu Ilmestyskirjassa. Danielin kivi, joka irrotetaan vuoresta ilman käsiä, on Pietarin ”elävät kivet”, jotka ”rakennetaan hengelliseksi huoneeksi, pyhäksi papistoksi”, ja Danielin kivi edustaa myös niitä sataneljäkymmentäneljätuhatta. Vuori on Jumalan seurakunta kautta historian.

Ja näiden kuninkaiden päivinä taivaan Jumala on pystyttävä valtakunnan, jota ei ikinä hävitetä; eikä sitä valtakuntaa anneta toiselle kansalle, vaan se on murskaava kaikki nämä valtakunnat ja tekevä niistä lopun, ja se on pysyvä iankaikkisesti. Koska sinä näit, että vuoresta irtosi kivi ilman käsien apua ja että se murskasi raudan, vasken, saven, hopean ja kullan, niin suuri Jumala on ilmoittanut kuninkaalle, mitä tämän jälkeen on tapahtuva; ja uni on varma, ja sen selitys luotettava. Daniel 2:44, 45.

Sadan neljäkymmenen neljän tuhannen puolennyön huudon sanoma esitetään myös myöhäissateena, ja juuri myöhäissateen aikana Jumala ”perustaa” Danielin kiven edustaman valtakunnan.

”Myöhäissade on tuleva niiden päälle, jotka ovat puhtaat — silloin kaikki saavat sen niin kuin ennenkin.

”Kun ne neljä enkeliä päästävät irti, Kristus pystyttää valtakuntansa. Kukaan ei saa myöhäissadetta paitsi ne, jotka tekevät kaiken, minkä voivat. Kristus auttaisi meitä. Kaikki voisivat olla voittajia Jumalan armon kautta, Jeesuksen veren kautta. Koko taivas on kiinnostunut tästä työstä. Enkelit ovat kiinnostuneita.” Spalding and Magan, 3.

Islamin neljä tuulta päästetään irti sunnuntailain yhteydessä, ja sitten Kristus pystyttää valtakuntansa. Tämä tapahtuu Danielin toisen luvun hengellisten valtakuntien päivinä. Nebukadnessarin unen neljä viimeistä hengellistä valtakuntaa esikuvattiin neljällä ensimmäisellä kirjaimellisella valtakunnalla. Kirjaimellinen Babylon, Meedo-Persia, Kreikka ja Rooma edustavat hengellistä Babylonia, Meedo-Persiaa, Kreikkaa ja Roomaa.

Hengellinen Babylon on kultainen pää, joka sai kuolinhaavan vuonna 1798, kuten Nebukadnessarin väliaikainen vallasta poistaminen ”seitsemäksi ajaksi” esikuvallisesti osoitti. Kun lohikäärmeen, pedon ja väärän profeetan kolmiosainen liitto muodostaa kahdeksannen valtakunnan, joka on niistä seitsemästä, se koostuu kaikista hengellisistä valtakunnista, joita Nebukadnessarin toisen luvun kuvapatsas edustaa. Kuollut paavius ja ylösnoussut paavius ovat kuvapatsaan neljän hengellisen valtakunnan hengellinen kultainen pää niiden alussa ja lopussa. Yhdysvallat, neljästä valtakunnasta toisena, esitetään hengellisenä Meedo-Persiana. Yhdistyneet Kansakunnat, neljästä valtakunnasta kolmantena, esitetään hengellisenä Kreikkana, ja yhdessä ne kaikki muodostavat lohikäärmeen, pedon ja väärän profeetan kolmiosaisen liiton perustaakseen kahdeksannen valtakunnan, joka on niistä seitsemästä. Paavius on antikristus ja pyrkii väärentämään Kristuksen. Tässä suhteessa paavius on neljästä viimeisestä hengellisestä

valtakunnasta ensimmäinen ja viimeinen.

Vuoresta irrotettu kivi tulee valtakunnaksi, joka täyttää koko maan, ja se pystytetään lipuksi ”näiden kuninkaiden päivinä”, sillä kaikki kuvapatsaan hengelliset valtakunnat ovat aktiivisesti edustettuina ”viimeisinä päivinä”. Lipun korottaminen, joka on Kristuksen valtakunnan pystyttäminen, tapahtuu silloin, kun islamin neljä tuulta päästetään valloilleen ja myöhäissade vuodatetaan ilman mittaa sunnuntailain aikana.

Vuoresta irti hakattu kivi murskaa kappaleiksi kaikki maan hengelliset valtakunnat, joita kuvaavat ”rauta, vaski, savi, hopea ja kulta”. Sataneljäkymmentäneljäentuhatta edustavat Kristusta, joka Ilmestyskirjan kahdennessatoista luvussa on ”miehenpuoli”, jonka syntymä oli sataneljäkymmentäneljäntuhannen syntymän esikuva. ”Miehenpuolen” on ”hallitseva kaikkia kansoja rautaisella valtikalla”. Tällä valtikalla hän murskaa kansakunnat.

Minä julistan Herran säädöksen: hän sanoi minulle: Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin. Ano minulta, niin minä annan pakanakansat sinun perinnöksesi ja maan ääret sinun omiksesi. Sinä murskaat heidät rautaisella valtikalla, niin kuin saviastian sinä särjet heidät. Psalmi 2:7–9.

Jumalan Poika on Isästä syntynyt. Monet tarttuvat tähän totuuteen ja vääristelevät sen omaksi kadotukseksen. ”Syntynyt” merkitsee synnyttää, mutta tiedämme, ettei koskaan ole ollut aikaa, jolloin Kristus ei olisi ollut olemassa.

”Mutta Henki sanoo nimenomaisesti, että tulevina aikoina muutamat luopuvat uskosta ja noudattavat villitseviä henkiä ja riivaajien oppeja; puhuvat valhetta ulkokultaisuudessa, omatunto poltinraudalla merkittynä.” Ennen luopumustyön viimeisiä kehitysvaiheita tulee uskon alueelle sekasorto. Jumalan salaisuudesta ei ole selviä eikä täsmällisiä käsityksiä. Yksi totuus toisensa jälkeen turmeltuu. ”Ja tunnustetusti suuri on jumalisuuden salaisuus: Jumala on ilmestynyt lihassa, vanhurskautettu Hengessä, näyttäytynyt enkeleille, saarnattu pakanain keskuudessa, uskottu maailmassa, otettu ylös kirkkauteen.” On monia, jotka kieltävät Kristuksen olemassaolon ennen ihmiseksituloaan ja kieltävät sen tähden hänen jumaluutensa; he eivät hyväksy häntä persoonallisena Vapahtajana. Tämä on Kristuksen täydellistä kieltämistä. Hän oli Jumalan ainosyntynyt Poika, joka oli yhtä Isän kanssa alusta alkaen. Hänen kauttaan maailmat tehtiin.” Signs of the Times, 28. toukokuuta 1894.

Kun Kristus määritellään Isän ”siitetyksi”, sillä ilmaistaan Kristukseen liittyvä totuus, totuus, joka turmeltuu, jos se pakotetaan inhimillisen vanhemmuuden malliin. Emme voi arvioida Jumalaa inhimillisestä näkökulmastamme käsin. Voimme arvioida Jumalaa vain siten kuin Hän itse esittää meille oman arvionsa itsestään.

Jumalaton hyljätköön tiensä ja väärämielinen mies ajatuksensa; ja palatkoon hän Herran tykö, niin hän armahtaa häntä, ja meidän Jumalamme tykö, sillä hän antaa runsaasti anteeksi. Sillä minun ajatukseni eivät ole teidän ajatuksianne, eivätkä teidän tienne ole minun teitäni, sanoo Herra. Sillä niin kuin taivaat ovat maata korkeammat, niin ovat minun tieni teidän teitänne korkeammat ja minun ajatukseni teidän ajatuksianne korkeammat. Jesaja 55:7–9.

Sanasta ”syntynyt” kiinnipitäminen siinä tarkoituksessa, että sen perusteella pääteltäisiin olleen aika, jolloin Isä synnytti Kristuksen, merkitsee ”viettelysienkien ja riivaajien oppien” noudattamista. Tämänhetkisen tutkimuksemme tarkoitusta varten totean yksinkertaisesti, että Ilmestyskirjan kahdennentoista luvun naisen oli määrä synnyttää ”poikalapsi”, jonka tulee hallita kansoja rautaisella valtikalla. Myös ne sata neljäkymmentäneljä tuhatta tulevat hallitsemaan kansoja rautaisella valtikalla.

Tyatiran seurakunta palaa, kun paavinvallan kuolettava haava paranee sunnuntailaissa. Tuossa historiassa Jumalan kansalle annettu lupaus on, että ne, jotka voittavat, hallitsevat ”kansoja” ”rautaisella valtikalla”.

Ja sille, joka voittaa ja loppuun asti pitää minun tekoni, minä annan vallan kansojen yli. Ja hän hallitsee niitä rautaisella valtikalla; niin kuin savenvalajan astiat ne murskataan kappaleiksi, niin kuin minäkin olen saanut Isältäni. Ilmestys 2:26, 27.

Jumalan kansa, joka on Tyatiran seurakunnan viimeisessä ilmenemismuodossa, on ne sataneljäkymmentäneljä tuhatta. Nainen synnytti alussa Kristuksen, ja lopussa hän synnyttää ne sataneljäkymmentäneljä tuhatta, jotka seuraavat Karitsaa.

Ja he lauloivat ikään kuin uutta laulua valtaistuimen edessä ja neljän olennon ja vanhinten edessä; eikä kukaan voinut oppia sitä laulua paitsi ne sata neljäkymmentäneljä tuhatta, jotka ovat lunastetut maasta. Nämä ovat ne, jotka eivät ole saastuttaneet itseään naisten kanssa; sillä he ovat neitsyitä. Nämä ovat ne, jotka seuraavat Karitsaa, mihin ikinä hän menee. Nämä ovat ne, jotka on lunastettu ihmisten joukosta esikoishedelmäksi Jumalalle ja Karitsalle. Ilmestys 14:3, 4.

Kristus syntyi ”ensimmäisenä”, ja ne sataneljäkymmentäneljä tuhatta seuraavat Karitsaa, joten he syntyvät ”viimeisinä”. Kristus ”temmattiin Jumalan tykö”, samoin kuin Ilmestyskirjan yhdenentoista luvun kaksi todistajaa. Hänen molemmat lapsensa nousevat Isän tykö.

Ja hän synnytti poikalapsen, joka on hallitseva kaikkia kansoja rautaisella valtikalla; ja hänen lapsensa temmattiin Jumalan tykö ja hänen valtaistuimensa tykö. Ilmestys 2:5.

Kristus, sotajoukkojen Herrana, on myös ”Jaakobin osa”, ja Israel on ”hänen perintöosansa valtikka”, ja Israel on myös Hänen ”sotavasaran” ja Hänen ”sota-aseensa”, jota Hän käyttää ”murskataksaan kansakunnat”.

Jaakobin osa ei ole heidän kaltaisensa, sillä hän on kaiken Luoja; ja Israel on hänen perintöosansa valtikka: Herra Sebaot on hänen nimensä. Sinä olet minun sotavasaran ja sota-aseeni; sillä sinun avullasi minä murskaan kansakunnat, ja sinun avullasi minä hävitän valtakunnat. Jeremia 51:19, 20.

Kristus ja ne sataneljäkymmentäneljä tuhatta hallitsevat kumpikin kansoja ja murskaavat ne rautaisella valtikalla. Kristus on ”Jaakobin osa”, mutta niin on myös Hänen kansansa.

Sillä Herran osa on hänen kansansa; Jaakob on hänen perintöosansa. 5. Mooseksen kirja 32:9.

Vuoresta irti hakattu kivi, joka edustaa Jumalan seurakuntaa, on Hänen seurakuntansa lopullinen ilmentymä, joka täyttää maan Hänen kirkkaudellaan, ja heitä käytetään Jumalan sota-aseena iskemään patsaan jalkoihin ja muuttamaan nuo valtakunnat ”kesäisten puimatantereiden akanoiksi”. Tuuli puhaltaa nuo valtakunnat pois.

Silloin rauta, savi, vaski, hopea ja kulta murskaantuivat kaikki yhdessä, ja niistä tuli kuin kesäisten puimatantereiden ruumenia; ja tuuli vei ne mennessään, niin ettei niille löydetty enää sijaa; mutta kivi, joka oli iskenyt kuvapatsaaseen, tuli suureksi vuoreksi ja täytti koko maan. Daniel 2:35.

Oli tarpeellista sijoittaa naisen symboliikka taivaaseen kohotetun merkkiviirin yhteyteen, sillä Ilmestyskirjan kahdestoista luku osoittaa Kristuksen ja Saatanan välisen sodan alun, joka alkoi taivaassa, ja tehdessään niin se osoittaa taivaassa käytävän sodan, joka merkitsee Kristuksen ja Saatanan välisen suuren taistelun loppua. Ilmestyskirjan luvut kaksitoista ja kolmetoista kuvaavat suuren taistelun viimeistä sotaa, ja ne tekevät sen esittämällä Saatanan edustajat ja sata neljäkymmentäneljä tuhatta taistelemassa taivaassa.

Seuraavassa artikkelissa ryhdymme käsittelemään taivaassa käytävää sotaa ”viimeisinä päivinä”, josta alussa alkanut taivaan sota oli esikuva.

Ja minä näin toisen pedon nousevan maasta; ja sillä oli kaksi sarvea niin kuin karitsalla, ja se puhui niin kuin lohikäärme. Ja se käyttää kaikkea ensimmäisen pedon valtaa tämän nähen, ja saattaa maan ja ne, jotka siinä asuvat, kumartamaan ensimmäistä petoa, jonka kuolinhaava parani. Ja se tekee suuria ihmeitä, niin että saa tulenkin lankeamaan taivaasta maahan ihmisten nähen, ja eksyttää maan päällä asuvat niillä ihmeillä, joita sen sallittiin tehdä pedon nähen; sanoen maan päällä asuville, että heidän tulee tehdä kuva pedolle, jolla oli miekanhaava ja joka virkosi. Ja sille annettiin valta antaa henki pedon kuvalle, niin että pedon kuva sekä puhuisi että saisi tapettaviksi ne kaikki, jotka eivät kumartaisi pedon kuvaa. Ja se saattaa kaikki, pienet ja suuret, rikkaat ja köyhät, vapaat ja orjat, panemaan merkin oikeaan käteensä tai otsaansa, niin ettei kukaan voisi ostaa eikä myydä, paitsi se, jossa on merkki, pedon nimi tai sen nimen luku. Tässä on viisaus. Jolla on ymmärrys, se laskekoon pedon luvun; sillä se on ihmisen luku. Ja sen luku on kuusisataa kuusikymmentä kuusi. Ilmestys 13:11–18.